

ה"ט 17085/09/17 - חיים כהן נגד עומרី בן שמחון

בית משפט השלום בחרדה

ה"ט 17-09-17085 כהן נ' בן שמחון
בפני כבוד השופט הדסה אסף
ח'ים כהן ע"י בא כוחו עו"ד שי חמו
ה המבקש

נגד
עומרី בן שמחון
המשיב

החלטה

1. המבקש הוא מנהלו של מכון רפואי בשם "טסט פיקס בע"מ" לאור עקבות.

ביום 7/9/17 הגיש המבקש בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאימת התשס"ב -2001, וביקש בה להוציא צו, שיאסור על המשיב להטריד אותו או להתקרב למקום עבודתו במכון. הבקשת הוגשה לאחר שנדחתה בקשה לצו מניעה, שהגיש יום קודם לכן המכון הרפואי עצמו כנגד המשיב. באותו בקשה ביקש המכון צו שייאסor על המשיב להגיע אל המכון. בקשה המכון נדחתה בהחלטת כב' השופטת מוחר מיום 6.9.17, החלטה שבה הפנהה את המכון להגיש בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאימת (**ת"א 17-09-10431**).

2. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 7.9.17, ניתן צו ארעי ונקבע דיון במעמד שני הצדדים ליום 19/9/17. ביום הקבוע התייצבו שני הצדדים ושמעתי את טיעוניהם. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושבתי וshallתי את הטענות השונות, הגעת לכל מסקנה שיש לבטל את הצו הארעי שניתן.

3. אף שהבקשה הוגשה על ידי המבקש, מנהלו של המכון, והוא ערכוה בבקשת למתן צו למניעת הטרדה מאימת הצדדים לה המבקש והמשיב, בפועל מי שעומד מאחורי הבקשת הוא המכון, ומטרת הבקשת היא להרחיק את המשיב מהמכון ולא לאפשר לו לקבל במכון שירות רפואי, אם עבורו ואם עבור אחרים. על כן שזו מטרת הבקשת ניתנת ללמידה לא רק מהעובדת שזו הוגשה רק לאחר שביקשת המכון לצו מנעה זמני נדחתה, אלא גם בדבריו של המבקש בדיון:

"אני מבקש שלא יגיע למכון שלנו ושילך למכון אחר" (עמ' 1 ש' 28).

4. המבקש העיד כי המכון שהוא מנהל הוא מכון רפואי **"בבעלויות פרטית תחת פיקוח של משרד התובנה"** (עמ' 3 ש' 27).

בפסק דין שנtan בית המשפט המחויזי בירושלים שבתו כבית משפט לעניינים מינהליים, נדרש בית המשפט לשאלת מעמדם של מכונים כאלה וקבוע:

"עד לאמצע שנות ה- 60' החזק משרד התחבורה מכונים לרישיון כלי רכב והפעלים בעצמו. אולם, עם הגידול בccoli הרכב בישראל, הועברה בהדרגה האחריות לביצוע הבדיקות לגורמים פרטיים שהוסמכו לכך. הסמכת מכון רישיון נעשית באמצעות "כתב הרשות" שמנפיק משרד התחבורה לתחנות הבדיקה, בכדי שallow תוכלנה לבחון את CISROTIM ותקינותם של כלי הרכב (עת"מ (י-ט) 8521-01-12 משה שטרית נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה והבטיחות בדרכיהם(20/4/20).... כבר הובהר בפסקה כי ניהול תחנת בדיקה מהו **"פונקציה שלטונית מובהקת"** על אף מסירתה לידיים פרטיות (בג"ץ 1064/94 קומפיוטס רשל"ץ בע"מ נ' שר התחבורה, פדי מט 4 808, 811 - 812, 816 - 812, 816 (1995))." (הדגש שלי,ה.א.)

עת"מ (י-ט) 37283-05-10 הימן מכון לרישיון (1990) בע"מ נ' רשות הרישוי משרד התחבורה,
בסעיף 10 לפסק הדין.

5. בהיות מכון הרישוי "פונקציה שלטונית", אין מקום להבחין בין רשות ציבורית, שדרתונותיה מחויבות להיות פתוחות לכל דרישתך. על הרקע זהה, וכאשר החוק אינו דורש את הופעתם האישית של בעלי מכניות לצורך מבחן רישיון, יש לבחון אם הבקשה לאסור את כניסה של המשיב למכון, היא מידתית וראוייה. זאת, לאחר שבאופן רגיל אין עובדי המכון מוסמכים להפסיק את עבודתו של שליח העושה עבודתו בזכות ותמורה שכר, ואין מקום למנוע מהמשיב לעסוק במתן שירותים לבני רכבים, באופן שהוא מסיע להם להביא את הרכב לבדיקה השנתית הנדרשת.

והשוואה: **בג"ץ 1/49 בז'רנו ואח' נ' שר המשטרה ואח', פסק דין מיום 2/4/1990.**

6. מתן צו כפי שביקש המבוקש יש בו מושם פגעה באחת מזכויות היסוד של המשיב, הזכות לחופש העבודה. זכות זו הוכרה על ידי בית המשפט העליון עוד טרם שוחק חוק יסוד חופש העבודה (והשוואה: **בג"ץ בז'רנו הנ"ל, בסעיף 8 לפסק הדין**), ומכל וחומר שיש להגן על זכות זו של המשיב לאחר שוחק חוק יסוד חופש העבודה.

7. אכן, יש מעכט טיבעו החוק למניעת הטרדה מאימת אפשרות פגעה בזכויות יסוד, ותייחסו מכוחו הגבלה לא מעטה על חירות האדם. יחד עם זאת, ודוקא מושם כר':

"מן ראוי כי הפעלת חוק למניעת הטרדה מאימת, אשר נתונה לסמכוות של בית המשפט השלום, תעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליות ומטרתו המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו... ומצד שני יש להזהר שלא להסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירות היסוד של האדם...".

בר"ע 179/04 נס שובל נ' מרום ניסים, תק-מח 2004 (4) 2651

8. יש לבחון איפה בזהירות את מטרת החוק. בדברי ההסבר להצעת החוק, כפי שפורסמו בהצעות חוק מס' 3028 מיום 23/7/01 (עמ' 769) נאמר:

"המושג "הטרדה מאימה", או במקורו בשפה האנגלית **stalking**, מתיחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוימים שונים, אשר פוגעים בשלות חייו, בפרטיו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החים המ策בר מקימים גם חשש לפגעה בגופו או בחיו של האדם המוטרד...".

9. סעיף 2 לחוק מגדיר מהי הטרדה מאימה:

"**הטרדה מאימה היא הטרדה של אדם אחר בכל דרך שהיא או נקייה או יומיהם כלפיו, בנסיבות הנוגנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המטריד עלול לשוב ולפגוע בשלות חייו, בפרטיו או בחורתו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.**".

בالمושך, בס"ק ב' מפרט המחוקק דוגמאות לתנהגות שיכול שתהיה בה הטרדה מאימה.

10. לאור מטרת החוק והגדרות ABOVE, והצורך לאזן בין הוראות חוק זה לזכויות יסוד וביניהן הזכות לחופש העיסוק, ספק אם מתן צו, שיאפשר על המשיב הגיע אל מקום הרישוי שמנאלו המבקש, הוא מסוג הטעדים שלהם נועד החוק למניעת הטרדה מאימה. יחד עם זאת אני סבורה שאין צורך להזכיר בשלב זה בשאלת זו.

לצורך הכרעה בבקשתה שבפני די, לטעמי, בכר שבשלב זה, איסור גורף, שימנע את כניסה של המשיב למקום גם כאשר הוא מצוי ביפוי כוח מבعليו של הרכב, יש בו משום פגעה שאינה מידתית בחופש העיסוק של המשיב, בפרט שכאשר אין מכוני רישי נספחים באור עקיבא, כפי שעולה מההודעה שהוגשה על ידי ב' המבקש בתום הדיון.

11. יודגש, אין בפסקנה זו משום "הכשר" להתנהלותו של המשיב כפי שתוארה על ידי המבקש, ואין לראות בדוחית הבקשה כפי שהוגשה, משום מתן יותר למשיב לעשות ככל העולה על רוחו במקום הרישוי. מובן גם שם התנהגותו של המשיב תעלת חסד לעבירה על חוק העונשין התשל"ז - 1977, למשל סעיפים 215 או 216 לחוק, חזקה על משטרת ישראל שתפעל בהתאם.

12. לעומת זאת לא מצאתי שיש מקום לתת צו כמבקש, אך לא אחסום את דרכו של המבקש לשוב ולפנות בבקשתה מתאימה אם יהיה נסיבות שונות, כולל במקרה שצדיקו בחינה מחודשת של איזון האינטרסים, ואפיונו פגעה מסוימת בחופש העיסוק של המשיב.

לא נותר אלא לקוות שמעתה יצאו שני הצדדים לדרך חדשה שתאפשר המשך עבודה למוכן ולמשיב גם יחד.

.13. בנסיבות, לא מצאתי מקום לפסק הוצאות למי מהצדדים וכל צד ישא בהוצאותיו.

הזכירות תעבור לצדדים עותק החלטה זו.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.